

ਕੇਂਮਾਂਤਰੀ ਮੰਚ

ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਹਨਤੀ ਤੇ ਸਿਰਜੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਾਨ ਤੇ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ, ਆਪਣੀ ਮਾਤਰ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਠਾਠ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਉਂਡੇ ਵਸਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਤਨ, ਮਨ ਤੇ ਧਨ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਲਤਾ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਨੌਰਵੇ ਵਰਗੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੋਂ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਕਰੀਬਨ 10850 ਲੋਕ ਹੀ ਹਨ ਨੌਰਵੇ ਦਾ ਦਰਮਨ ਸ਼ਹਿਰ ਕੁਝ 137 ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਖੇਤਰਫਲ ਅਤੇ 65000 ਦੀ ਵੱਸ਼ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ 2012 ਤਕ ਤਕਰੀਬਨ 650 ਪੰਜਾਬੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਥੋਂ ਵੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਟੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਜਾਂ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮੇਂਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਥੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ 'ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ' ਦਰਮਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 'ਪੰਜਾਬੀ ਖਾਲਸਾ ਸਕੂਲ', ਦਰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਛੇ ਜਿਹੋ ਸ਼ਹਿਰ ਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਹੈ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪੰਜਾਬੀ ਖਾਲਸਾ ਸਕੂਲ ਲੀਅਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਲਲਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿੱਦਿਆ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁੱਤਰ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਬਾਅਦ 'ਚ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਕੂਲ 2008 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾ ਵਾਲੇ ਦੀ ਉਮਰ 6 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਤਕ ਹੈ ਪਰ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਥੋਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹ ਨ ਆਏ। ਨੌਰਵੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਇਸ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਨੌਰਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ, 'ਹੋਵਿਕ ਸਕੂਲ' ਵਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਇਸਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਆਧੁਨਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੀ ਇਸਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਵੱਡਾ ਹਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਫੰਡ ਸਕੂਲ ਹੋਵਿਕ ਵਾਲੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਨੇ ਦੌਸ਼ਾ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬੜੀ ਜਿਹੀ ਫੀਸ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀ ਤੋਂ ਪੂਰੇ

ਸਾਲ ਦੀ 1100 ਕਰੋਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਿਰਫ਼ 9900 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਗੀਬ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਹੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੀਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫੀਸ ਮੁਆਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੇਵਾਦਾਰ ਭਾਵ ਚਪੜਯਾਸੀ ਜਾਂ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਤੇ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਆਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਸੁਕੀਰਤ ਕੌਰ ਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਂਦਿਰ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਵਾਧੂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਮੌਸਮ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ 'ਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ਼ੁਕੱਕਵਾਰ ਨੂੰ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤਕ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੇਖਣ 'ਚ ਆਇਆ ਕਿ ਛੇ ਤੋਂ ਤੇਰਾਂ-ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀ ਬੜੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਾਲੋਂ ਹੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਮਨੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਪ ਤਿਆਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ 'ਕਾਇਦੇ' ਭਾਵ ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਦੇਖ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀਆਂ ਲਈ ਮੁੱਢਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ -ਅ ਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ਬੜੀ ਸੰਦਰ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ - ਉਠ, ਫਿਰ ਉਠ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨੌਰਵੀਜੀਅਨ ਭਾਸ਼ਾ, ਨੌਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ^{TM}1\$5* ਜਿਸ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਇਸ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਖਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ-ਗੁੱਡੀ, ਗੁੱਡੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨੌਸ਼ਕ ਵਿੱਚ 4 ^{TMTM}5 ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋਕ 'ਦੂਕੇ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਦਾ ਕਿਹਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀ ਸੌਖੀ ਤਰ + ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਅੱਖਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਅੱਖਗਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਲਗਾਂ-ਮਾਤਰਾਂ ਭਾਵ ਕੰਨਾ, ਸਿਹਾਰੀ ਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1 ਤੋਂ 100 ਤਕ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਮਾਰਚ-ਅਪਰੈਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਅੱਛੇ ਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨੁਮਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਪੱਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਹੈ: 'ਹੇਠਾਂ ਸੰਤੁਲਤ ਭੇਜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੌਰਵੀਜੀਅਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ' ਆਪਣੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਇਹ ਲੋਕ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ 'ਮੂਲ ਮੰਤਰ' ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਤੇ ਲਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਦਰਸਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਰੱਖਦਿਆਂ ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਿਮ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀ ਦਾ ਵਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀ ਗਿੱਧਾ-ਭੰਗਜ਼ਾ ਤੇ ਹੋਰ ਰੰਗਾ-ਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਖਾਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਘਰੋਂ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਵਾਲੀ ਅਤੇ ਵਿਸਾਖੀ ਮੌਕੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਵਿਸਾਖੀ ਮੌਕੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਲਾਨਾ ਫੀਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਬਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚੌਕਲੇਟ ਆਦਿ ਬਹੀਦ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਦੋਂ ਫਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗਏ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ